

dem svar, om och huru det tillåtas må. Ej må det vägras, der ej annorlunda uttryckligen i denna balk stadgadt finnes.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Anhållande jag att Lag-Utskottet på samma gång må pröfva, huru tiden för revisionsskillings nedsättande må utsträckas för hela riket, eller endast inom de norrländska länen, samt att, derest den föreslagna tiden icke anses lämplig, föreslå annan lämplig tid.

Stockholm den 28 Januari 1882.

Er. Petter Jonsson.

N:o 58.

*Af Herr **A. Hedin:** Om pension för förre tryckaren vid Riksbankens sedeltryckeri F. A. Frölund.*

Uti en till 1881 års Riksdags Banko-Utskott stäld böneskrift hade förre tryckaren vid Riksbankens sedeltryckeri F. A. Frölund, som efter nära 34 års arbete i nämnda tryckeri blifvit entledigad, anhållit att honom måtte förunnas ett årligt understöd till belopp motsvarande den forna första tryckarelönen, eller 600 kronor.

Till denna ansökan hade Bankofullmäktige uti afgifvet utlåtande förklarat sig icke kunna förorda bifall, hvarefter Utskottet, då sökanden ej varit på ordinarie stat i Riksbankens tjenst anställd och motion i ämnet ej blifvit väckt, samt frågan ej kunde anses tillhöra de ärenden,

hvarom Utskottet egde att omedelbart hos Riksdagen göra framställning, fann omförmälda ansökan ej böra till någon Utskottets vidare åtgärd föranleda.

Om äfven det faktum qvarstår, att Frölund ej varit på ordinarie stat i Riksbankens tjänst anställd, qvarstår äfven å andra sidan det obestridliga förhållandet, att han i nära trettiofyra år med goda vitsord åt Riksbanken egnat sin verksamhetsförmåga. Nu, vid ålderdomens gräns, med förslitna kroppskrafter och, enligt hvad företedt läkarebetyg styrker, »med åderbräck å högra underbenet i förening med bensår samt allmän nervsvaghet och förminskad synförmåga», är han ej i stånd att lifnära sig sjelf och tvenne hemmavarande, oförsörjda barn.

De tryckeriföreståndare, under hvilka han tjänat, äro alla döda, och den nuvarande, som först med Maj månads ingång förlidet år tillträdde sin befattning, före hvilken tid Frölund dessutom var skild från Riksbankens tryckeri, har ej någon skyldighet att bispringa Frölund. Lemnad åt sig sjelf, har han ingen annan tillflykt än försörjningshuset, det s. k. Grubbens gårde. Det är det för rättskänslan sårande, att det ärliga kroppsarbetet ej skall ega annan utsigt för de sista lefnadsåren, som förmått mig att blifva sökandens målsman. Och hur man än må från rent formel synpunkt betrakta hans tjänst, så är det Riksbanken som hans arbete kommit till godo.

Jag vågar därför vördsamt föreslå,

att åt förre tryckaren vid Riksbankens sedeltryckeri Frans August Frölund Riksdagen måtte bevilja, under hans återstående lifstid, ett årligt understöd af 600 kronor att utgå af Riksbankens medel.

Stockholm den 28 Januari 1882.

A. Hedin.
